

forslaget under Nr. 22 maa jeg fraraade. Jeg maa fraraade det først og fremmest, fordi jeg forstaaer det ikke. Jeg har flere Gange hørt dets Betydning forklaret i Udvalget, men jeg maa erkende, at jeg er gaaet lige saa klog derfra, som jeg kom. Den almindelige Regel med Hensyn til Opkrævningen af Skatter paa faste Ejendomme er nu den, at det offentlige holder sig til Ejeren, til den, der i Oppebørselsbetjentens Bøger staar indtegnet som Ejer. Dette er en klar og bestemt Regel; det offentlige ved, hvem det har at holde sig til, og vedkommende, der staar som Ejer, ved ogsaa, at det offentlige kan holde sig til ham. Denne Regel vides ikke at have givet Anledning til nogen Vanskeligheder. Ændringsforslaget gaar imidlertid ud paa, at det offentlige foruden at holde sig til Ejeren ogsaa kan holde sig til „den, der ifølge Købekontrakt, Føgedudlæg eller paa hvilken som helst anden Maade raader over Ejendommen“. Det er mig for det første ikke klart, om det er alternativt, at dette stilles op, saaledes at Staten altsaa har Valget imellem at holde sig enten til Ejeren eller til den, der har Købekontrakt. Hvis dette sidste er Meningen, kan der fra det offentlige Side vel ikke være noget at indvende. Hvis det derimod er Meningen, at naaren Ejer har givet Købekontrakt paa hele sin Ejendom eller en Del af den, saa kan det offentlige ikke længere holde sig til Ejeren, vil det offentlige kunne komme i en vanskelig, maaske umulig Stilling. Hvorledes skal det offentlige vide, om en Fjer har givet Købekontrakt? eller om en Købekontrakt atter er transporteret? Naar Købekontrakten er tinglæst, kan man ganske vist faa det at vide af Pantebogen — Amtstuen ved i øvrigt intet derom, forinden der er sket Tilmeldelse til Amtstuen — men naar en Købekontrakt ikke er tinglæst, hvordan i al Verden skal saa Amtstuen kunne vide nogen Besked om den? Og hvad vil det overhovedet sige: den, der paa en hvilken som helst Maade raader over Ejendommen? Disse Ord ere uklare, og den hele Bestemmelse er i Virkeligheden overflødig, saa jeg kan ikke andet end fraraade at vedtage den. — Ændringsforslagene under Nr. 24 og 25 ser jeg fra Finansministerens Synspunkt ingen Grund til hverken at tilraade eller fraraade. Der har jo været ført nogen Diskussion her om disse Ændringsforslag, og de ville vel blive gjorte til Genstand for fornyet Overvejelse inden 3die Behandling. — Ændringsforslaget Nr. 26

skulde jeg henstille, at man foreløbig lader henstaa indtil 3die Behandling. Jeg har intet imod, at den i § 8 indeholdte Regel udgaar af Loven om Ejendomsskyld og overgaar til Loven om kommunal Beskatning, men inden dette sker, vil det være ønskeligt, at der er opnaaet fuld Enighed om Indholdet af den ny Regel, der bliver at indføre i den kommunale Skattelov. Da imidlertid det Forslag, som i saa Henseende er stillet her til 2den Behandling, ikke er ganske fyldestgørende, skulde jeg henstille, at vi lode hele dette Spørgsmaal henstaa til Afgørelse ved 3die Behandling. — Ændringsforslaget under Nr. 27 tiltræder jeg. — Jeg kommer saa til Ændringsforslagene under Nr. 28—29 og 31, som indeholde de før af mig omtalte Regler om, at sagkyndig Assistance skal tiltræde Vurderingsraadet ved Vurderingen af Skovejendomme. Det første af disse Ændringsforslag er stillet af Mindretallet, det andet af Flertallet og det tredje af Finansministeren. Dette sidste Ændringsforslag under Nr. 31 tager jeg tilbage, idet jeg accepterer det af Flertallet under Nr. 29 stillede Ændringsforslag. — Jeg kommer til Ændringsforslaget under Nr. 32, der indeholder en Bestemmelse, hvis Nødvendighed jeg ikke ret vel kan faa Øje for, og som jeg derfor ikke kan tilraade at vedtage. — Ændringsforslaget under Nr. 33 kan jeg slutte mig til, og det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 35.

Af de af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag, som jeg maa fraraade, har jeg i det foregaaende fundet Lejlighed til at berøre de væsentligste. Der er kun et enkelt, om hvilket jeg endnu skal sige et Par Ord. Det er Ændringsforslaget under Nr. 36, som gaar ud paa at stryge den Bestemmelse i Lovforslaget, som aabner Adgang til, at det ad administrativ Vej kan bestemmes, at Opkrævningen af Ejendomsskyld skal foregaa paa samme Maade som fastsat i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat; altsaa det skal kunne bestemmes, at ogsaa Opkrævningen af Ejendomsskyld overgaar til Kommunerne. Jeg maa gøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse er rent fakultativ. Jeg erkender, at der vilde være Betænkelse ved at fastsætte den som ubetinget gældende. Det er paa sin Plads at afvente og se, hvorvidt de Bekymringer, som fra forskellige Sider næres i Henseende til denne Ordning, at Kommunerne skulle opkræve Indkomst- og Formueskatten, i nogen Maade ere begrundede. Der vil derfor ikke kunne være Tale om at